

Nhà thơ có lớn đi ...

Tác giả : Thái Quang Nam JJR 64

Tôi đã có dịp tham dự buổi "Đêm tình tự với Hà Nội" được tổ chức tại Trung tâm Văn hóa Việt Nam vào ngày 29 tháng 10 vừa qua, chủ yếu là để được nữ thi sĩ Vi Thùy Linh nói về thơ của mình, về quan niệm của nhà thơ đối với chủ đề "Tình yêu" và quyền được yêu (mà nhà văn Chu Văn Sơn đã gọi là "Ái Quyền"), và cũng để giới thiệu tập thơ mới của mình là tập "Phim Đôi - Tình Tự Chậm; Movie in Couple - Love in Andante", vừa được xuất bản vào tháng 10 năm ngoái. Ngoài ra, cũng có phần minh họa thơ của Vi Thùy Linh qua tiếng hát tuyệt vời của nữ ca sĩ Lê Quyên và sự đóng góp của anh Nguyễn Đình Hải và một số nghệ sĩ khác.

Ở đây tôi không có ý kể lại hoặc phân tích những gì đã được nghe thấy mà chỉ để ghi lại những cảm xúc và ấn tượng đã được ghi nhận trong lòng sau khi gặp lại nữ thi sĩ Vi Thùy Linh sau bốn năm vắng mặt tại Paris. Ghi lại ở đây là qua câu thơ cảm nghĩ và hình ảnh được khắc sâu trong tâm khảm. So với bốn năm về trước (2007), rõ ràng là Vi Thùy Linh có thay đổi nhiều qua lời nói, dáng vẻ bên ngoài cũng như cách đi đứng diễn đạt. rõ ràng là Nhà Thơ có lớn đi, lớn đi rất nhiều về nhiều mặt.

*Nhà thơ có lớn đi
Buông mái tóc hồng
Phủ vàng quá khứ,
Dáng cao cao, nhẹ nhẹ
Nhìn ánh mắt vẫn long lanh
Như câu hỏi không bao giờ tắt.
Nhà thơ có lớn đi
Đôi môi vẫn bao đời bí ẩn
Chỉ xin cho nụ cười với gió mây
Một nét đoan trang là nơi trắng ở
Một vết hào hùng khi nói chữ Yêu đương
Để rồi xin lại tiếng nói thôi không trở lại.*

*Nhà thơ có lớn đi
Lớn mãi trong tâm hồn nhỏ bé,
Lớn mãi như sóng nước khuấy nổi ánh trăng.
Yêu đương, yêu đương nay là sự thật
Sẽ bước mãi cho hết hân một mùa hôn
Nhà thơ sẽ còn lớn đi, thả nguyên hình hài mãi còn trần trở*

T.Q.N.

Mãnh Liệt

Tôi đã có dịp đọc nhiều bài thơ và tập thơ của Vi Thùy Linh. Cũng đã có dịp đọc nhiều bài viết hoặc phỏng vấn nhà thơ về quan niệm của mình về tất cả các vấn đề xoay quanh động cơ duy nhất là "Ái Tình": tình yêu trai gái, nam nữ, quyền được yêu, tình yêu và đau khổ, tình dục và khoái lạc, gặp gỡ và chia ly, bạo lực trong tình yêu, dằn vặt, sa địa và mất mát, v.v...

Ở Vi Thùy Linh, qua lời thơ, cách nói hay diễn đạt, có một điểm rất nổi bật là tính "Mãnh liệt" của Tình Yêu như một động cơ thôi thúc, giục giã, lôi cuốn như để đạp đổ tất cả các chương ngại, chông gai và trói buộc để con người, mọi con người, nam và nhất là nữ, nói lên sức mạnh nghìn cân của Tình Yêu như để chắp đôi cánh cho cuộc đời và định mệnh.

*Người phải có sức mạnh mãnh liệt
Mới thu hút nổi những tâm hồn thờ ơ
Những mái tóc bạc đầu, những trai trẻ mới lớn khôn
Mới thu hút nổi căn phòng trống rỗng
Bỗng thành đám hội trăng rằm
Những bàn tay bằng giá nạy nòng ăm
Những đầu óc khô quánh
Và cũng có người vẫn còn biết yêu thơ
Thành đoàn người đi tìm điều mới lạ
Và điều mới lạ ở đây
Thật không có gì là lạ
Chỉ là vì người thôi, chỉ là vì thơ thôi
Chỉ là tiếng nói mãnh liệt của tình yêu
Là tiếng thét của quyền được yêu
Phải yêu và vẫn phải yêu
Phải yêu và phải biết yêu
Và quyền được ra đi,
quyền ở lại
Và quyền được khổ đau
Nur đã được an bài, thăm đoán
Nur định mệnh chỉ có thể
Là một trái tim nồng cháy hoặc số phận hẩm hiu
Ta gọi đó là một tâm hồn mãnh liệt
Mãnh liệt và ung dung,
Ung dung mà khắc khoải
Khắc khoải cho một đời người
Không ra khỏi vòng chu vi của hai chữ Tình Yêu
Người, người đã có sức mạnh mãnh liệt
Khi đã tin thông dong và tuyệt đối
Vào ánh lửa bùng của trái tim
Và niềm đau thoi thóp trong từng nhịp thở ...*

T.Q.N.

29.10.2011

Viết sau buổi "Đêm tình tự với Hà Nội" với nữ thi sĩ Vi Thùy Linh